

g'steh, ass ich 's Testament vo dr Tante, mit allem was drin steht, ganz güet kenn... ich ha's dur e Züefall erfahre, mi Vater hätt mir's nie g'sàit... (züem Kàtele) De brüchsch awer kei Angst z'ha... ich renoncier... b'halt Dü in dr Tante-n-ihre Geld un ich b'halt mi Herz!... Adie!... (er geht gege dr Thüre).

Walther (züem Franz).

E-n-Aügesblick... ich ka-n-eüch nitt eso üsnander lo geh, denn ich merk jetz scho, was mag vorgange si... 's Kàtele hat sich sacrificiert fir mich z'rette... De müesch ewe wisse, ass mir dr Kontrakt vo minre Lehnung, wo-n-ich scho zahlt g'ha ha, verlore gange-n-isch un ass me mir jetz 's Geld noch emol verlangt derfir... 's macht ung'fàhr zwanzigtausend Franke, un die Summe z'biku, hat 's Kàtele Dich welle mache si Hand z'refüsiere...

Franz (kunnt z'ruck un nimmt im Kàtele si Hand).

Isch's möglic, Kàtele!... worum hasch mir's awer nitt glich g'stande... wenn mir o hirothe mitnander, so kànn mir jo doch das Geld awende, fir im Vater si Schuld z'zahle.

Kàtele.

Merci, Franz... awer wenn im Vater si Schuld o zahlt wàr, so thàt ihm doch nit bliwe-n-un ich ha mich nitt kànn-n-entschliesse, ihn z'verlo im Unglick...

Walther.

Bàh, bàh, bàh... bekümmere-n-ih eüch nitt um mich... ich will mich scho do drüs zieh!... ihr sin brave Kinder un werde g'wiss glicklig mitnander... mach nur Di Kuffer wieder absite, Franz... (er sieht 's Pàckle Bäuële nàwe-n-em Kuffer) tiens!... was isch das fir e Papier mit mim Name druaf (er macht's uf) ek... trumpier ich mich nitt... do isch se jo jetz, mi Lehnung, wo mir eweg ku isch... wie kunnt jetz das Ding do ane?...

Franz.

Ich ha's grad awebrocht... 's isch in mim Kaste-füess g'lege... ich ha-n-ebbes welle-n-iwickle mit dàre Bäuële...

Kàtele.

Aha... das isch dr Schang wieder gsi... dà Kaste-n-isch als in sim Zimmer g'stande un do wird er's dri g'legt ha... awer worum...

Walther.

Mir sin g'rettet, Kàtele!... do steht schwarz uf wiss, ass ich zahlt ha...

G'sang.

Wenn 's Herz mir so bang
Als klofft hat scho lang,
So ha-n-ich g'wisst leider
Worum als ganz güet;
Doch jetz wird's jo heiter
Un wohl isch's mir z'Müeth,
Denn g'heilt isch die Wunde,
Dr Schin isch jetz g'funde (*bis*)
Un wohl isch's mir z'Müeth.
Dr Schin isch jetz g'funde
Un wohl isch's mir z'Müeth.

Mitnander.

Franz un Kàtele.

Denn g'heilt isch die Wunde,
Dr Schin isch jetz g'funde (*bis*)
Un wohl isch's ihm z'Müeth,
Dr Schin isch jetz g'funde
Un wohl isch's ihm z'Müeth.